

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udenrigsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. februar 2011
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2010-151-0460
Dok.: CAJ40351

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 91 (alm. del), som Folketingets Udenrigsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. december 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Frank Aaen (EL).

Lars Barfoed

/

Morten N. Jakobsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 91 fra Folketingets Udenrigsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren begrunde, hvorfor ”Aftale mellem Amerikas Forenede Staters regering og Kongeriget Danmarks regering om styrket samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af alvorlig kriminalitet” giver USA adgang til fingeraftryk og dna-profiler ved forbrydelser med relativt korte strafferammer, der ikke normalt karakteriseres som alvorlig kriminalitet, f.eks. en forbrydelse som simpel vold, der ”..kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mere end et år..”, jf. aftalens art. 9, stk. 2?”

Svar:

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 84 fra Folketingets Udenrigsudvalg (Alm. del), indebærer aftalen ikke en udvidelse af de gældende muligheder for i medfør af de sædvanlige procedurer og regler om gensidig retshjælp at udlevere personhenførbare oplysninger til brug for efterforskningen af en strafbar handling. Som det endvidere fremgår af den nævnte besvarelse, skal der fastsættes en eller flere gennemførelsesaftaler, der skal indeholde en omfattende liste over strafbare forhold, der skal danne grundlag for samarbejdet i henhold til de to parter nationale lovgivning, og som kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mere end et år eller med en strengere straf. De foreliggende udkast tager udgangspunkt i den såkaldte ”positiv-liste”, der er knyttet til den europæiske arrestordre, jf. udleveringslovens § 10 a, stk. 1.

Da der ikke er tale om en aftale, der regulerer selve videregivelsen af oplysninger, men alene elektronisk søgning på et såkaldt ”hit/no hit”-grundlag med henblik på at effektivisere og målrette fremsættelsen af retsanmodninger efter de sædvanlige procedurer for gensidig retshjælp, har det været naturligt ikke at stille høje strafferammekrav.